

Geachte wetgever,

Ik wil mij in deze reactie graag richten op een aspect dat wat mij betreft niet of althans niet voldoende wordt belicht in het wetsvoorstel, namelijk de buitenproportionele last voor psychotherapeuten (niet zijnde GZ of klinisch psychologen) om zich om te scholen tot eerst gz-psycholoog-generalist en daarna tot klinisch psycholoog-psychotherapeut.

Over de doelmatigheid en noodzaak tot aanpassen van de beroepenstructuur zal ik mij niet verder uitlaten, anders dan dat het voor mij - net als vele hardwerkende zorgverleners - totaal onduidelijk welk probleem dit wetsvoorstel probeert te verhelpen. Er zijn in de GGZ een aantal beroepen, ieder met hun eigen specialisatie en opleiding. Het is als appels met peren vergelijken (of tandartsen met gynaecologen – kinderartsen met cardiologen). De GZ-psycholoog heeft een totaal ander profiel (2-jarige opleiding, enkel regiebehandelaar in de BGGZ) dan de psychotherapeut (4- jarige opleiding, zowel regiebehandelaar in de BGGZ als de SGGZ), en is het is dan ook onvoorstelbaar dat het internationaal erkende beroep van psychotherapeut in Nederland wordt gedegradeerd tot GZ-psycholoog. En dat niet alleen - de psychotherapeut zal zich als hooggekwalificeerde SGGZ-regiebehandelaar moeten omscholen om zijn/haar BIG-registratie te behouden. Het is de omgekeerde wereld.

Op basis van het wetsvoorstel, zullen psychotherapeuten die momenteel niet ook GZ-psycholoog zijn, zich eerst moeten omscholen tot 'gz-psycholoog-generalist'. De hooggekwalificeerde psychotherapeut die is opgeleid om complexe problematiek en chaotische probleemsituaties te behandelen, zal zich dus moeten laten bijscholen in onderdelen die momenteel tot het competentieprofiel van GZ-psychologen behoren (d.w.z. diagnostiek). In het wetsvoorstel wordt geen enkele notie gemaakt van de kosten die deze bijscholing met zich meebrengt. Er worden enkel wat marginale kosten benoemd in het kader van de registratie. Dat is dus misleidend, of op zijn minst onvolledig. Uitgaande van 2 jaar omscholing a EUR 10.000 per jaar, zou dit al neerkomen op EUR 20.000 aan directe scholingskosten per persoon. Hier is nog niet in begrepen de indirecte kosten, namelijk het verlies van een werkdag per week (wekelijkse opleidingsdag) hetgeen resulteert in verlies aan loon voor de psychotherapeut en verlies aan inkomsten voor de zorginstelling. Als het toevallig al een vrije dag zou zijn, zal het voor velen leiden tot hogere kinderopvangkosten, mantelzorgkosten etc etc. Voor de goede orde: het gaat hier om hardwerkende zorgverleners die reeds vele jaren dure opleidingen hebben gevolgd om te komen waar ze nu zijn, en om zorginstellingen die al grote moeite hebben het hoofd boven water te houden. Er is simpelweg geen geld voor dit soort onzinnige omscholingstrajecten. Niet op de laatste plaats is er minder tijd over voor patiëntenzorg. Dit betekent dus een min-min-min-situatie. Wat ik ook mis in het wetsvoorstel is een bevestiging dat de overheid deze kosten voor zorgmedewerkers en zorginstellingen gaat vergoeden. Voor vrijwel iedere groep burgers of bedrijven (bijv. energiecentrales, boeren) die - terecht of onterecht - wordt geconfronteerd met overheidshandelen wordt een uitgebreide compensatieregeling opgezet, maar voor hardwerkende en essentiële zorgmedewerkers lijkt dit op basis van het wetsvoorstel niet het geval. Worden zij aan hun lot worden overgelaten? In dat geval voorspel ik een groot aantal rechtszaken, bijvoorbeeld vanwege handelen in strijd met de nationaalrechtelijke algemene beginselen van behoorlijk bestuur en met EU-recht.

Als de psychotherapeut zich vervolgens heeft omgeschoold tot gz-psycholoog-generalist, zal het vervolgens een tweede (!) omscholing moeten ondergaan tot 'klinisch psycholoog-psychotherapeut' om uiteindelijk het werk te doen dat de psychotherapeut nu ook al doet, namelijk zorgvragen te behandelen bij complexe problematiek en chaotische probleemsituaties! De extra competenties van de huidige Klinisch Psychologen op het gebied van wetenschap en management zijn voor de psychotherapeut niet nodig en leiden enkel af van de doelstellingen van de psychotherapeut om zo veel en zo goed mogelijke zorg te bieden aan cliënten met complexe problematiek. En wederom geldt: nergens in het wetsvoorstel wordt gesproken over de aanzienlijke extra kosten voor de psychotherapeut en de zorginstelling die deze nutteloze omscholing met zich mee zal brengen! Ook over persoonlijke en maatschappelijke ongemakken wordt niet gesproken.

Concluderend kan ik niet begrijpen waarom de psychotherapeut niet gewoon kan blijven doen waar hij/zij goed in is en voor is opgeleid, namelijk zo veel en zo goed mogelijk behandelen van complexe problematiek. De aanvullende competenties op het gebied van diagnostiek, wetenschap en management zijn hier niet voor

nodig en het is dan ook volstrekt ondoelmatig psychotherapeuten te verplichten zich op deze punten te laten bijscholen. En als al zou worden besloten dat deze extra competenties absoluut noodzakelijk zijn (quod non), dan kan van een zorgvuldige en betrouwbare overheid op zijn minst worden verwacht dat het alle directe en indirecte kosten die een dergelijke ondoelmatige wetswijziging voor hardwerkende zorgverleners en de zorginstellingen met zich meebrengt, volledig vergoed.

Met vriendelijke groet,

Tim de Raad